

Superior. Continguts combinats. Dictat 49

A Odicats 99/049C

A cada enterrament, el poble semblava contenir l'alè. Els botiguers tancaven portes al pas de la comitiva, s'esmoreïen, en els cafès, les converses dels parroquians i la partida de botifarra quedava en suspens al so de les llatinades. Des de l'amagatall de la finestra, la xafarderia mesurava dolors, indiferències, mesquineses i luxes per a futures murmuracions. Però, tan aviat com la comitiva eixia del poble, la gent es distenia, alleugerida i la jugaldrina dels nois en els carrers esbandia les deixalles de la mort.

Per això l'aparició inesperada de l'enterrament que tothom feia ja al fossar va traspalsar-ho tot. La gent no sabia què fer davant d'aquell difunt que ja havia començat a oblidar per sempre. Els vells de la tertúlia del baster van refugiar-se dins l'obrador i el ferreter va quedar-se bocabadat amb el martell enlaire. Ningú donava raó del que succeïa.

MONCADA, J. *Històries de la mà esquerra*. 4a ed. Barcelona: La Magrana, 1997. (Els Llibres de butxaca; 5).
[Fragment adaptat]

Sota de cada línia podeu trobar totes les variacions possibles de puntuació.
Cal que tingueu en compte els símbols següents:

- ∅ : Pot anar sense signe de puntuació
- // : Punt i a part
- = : Punt i seguit
- : Relació amb un altre signe de puntuació